

Joi 12. 1924. Bucuresti

Stim Jucpe
ce citești închide
te rog, poezia în
plic și trimite-o.
(nu în scrisoarea)

la Raja Păulescu Lm.

Primești în sfârșit, acum,
scrisoarea necesită de Tabă-
ne consentite.

11694/1

Nici sfârși de ai conceptu,
nici lămurirea îndrumării
câtă noua stare a sufletu-
lui meu, - vai! meru acaș,
aproape, cu cea seche.

Independenț de mobil
și destinație, scrisorile, la con-
ținutul de ori ce formă și
font, - exceptăm poezia, - în
gac silă.

Au, un scop măsurat, un
plan, cat a realiza în asta
scrisorē, - nu mi dau măcar
plicetiscala de a privi cele
de mai sus; și scriu de ciu-

sa neimpliniri a sântului lor.

Vorbeam de poezie, dar
ei, am îngrosat răsunaș,
dar nu, l'aur supus creațiunii
„Am lăsat profului o scriș de
„contemplați”! -

Pentru aspirații și inspirații
„om închișă mura:
De ce mi fixez eu, senetig
la Poezie? - Motivul meu:
: E hoana perfectă a sentiincie
lor perfectă. -

Jar e cumoșcut; și justifi-
cația asta mă prezintă preten-
țios. Ei nu, căci de o sta-
bilen ca premisa înainte
de a produce!; Au nu mi
ingâmfeș a o socotica de-
monstrată.

Săpoi ce țias mai spun?

N'au sa mē plâng de mineu si
niniq; - frôte de minq; - , caci re-
cuose lipsa de orie drept
la mai bine, înaintea neînde-
stulôirilor proprii.

Troces, într'oneîntre ruptă
energetic; sunt fila sonerii
bloîstemată, - sguîuită de
brutalitatea degetului in-
dividîilor, si a... decorului.

Portucea aspiratiilor
fienit de dobitocia mediu-
lui. - Sunt sensitive (!?)
etiolata într' miasmele
desvoltate din caloriferul
«celor ce sunt ai mei»

Mais... frive de comparai-
sons malvenues. - - - emigreses

be rien? sa fin mai
bun si (alta comparatie!) torq;

ronronind ea spisea în gata
celui ce mi striga din fa-
rile faptelor; - S'acela... sunt
eu, naufragiatul, - torped
~~tram~~ pânza bunelor acțiuni
și pânza de întinse într'o
clipă în minte-mi; e gata
plasa ce a s'aridice pe
înecatul și așa de repede
împlita....., dor în gând!

11694/2
Muzeul
Literar
Remine

Peu mâinele în solduri sau
scutur din umeri. (oista' st
tot eu, dar morfuziul unilit
de a nu putea furnisa nimic
fui.) și naufragiatul e hic
meru. -

Păți spun a fi isteacilist
e să te stă fără leac, când
lumea visată se frânge în vetea
adeveratii lumi, neadeverate.

Ah socoti din asta că mi
spovăduese cu noi de-a usurării,
și ti spun fără rost, din mișlocul
celor ce sunt ca vaide lume.
Pote să ti mai scrie Hein! A Jareu 27